

כמו בקרסל
וישי או
מכריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואיות. מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי ריימטיזם / עומד תחת הנהלה ופקוח רפואי

מהרגע הראשון...

נוחיות מוחלטת... שרות למופת...
דיקנות... במטוסי DC6-8 החדשים...
המעולים... המהירים ביותר...

בכל יום שלישי

לוד - אתונה - ציריך / ג'נבה

ניו-יורק - ריאודג'ניירו - לונדון - פריס -
אוסטריה - גרמניה וכו'.

פנה מיד אל משרד הנסיעות שלך

SWISSAIR

נציגות "סוויסאיר", תל אביב רחוב אחד העם 28, טלפון 62167.

אתה יכול לשפוט

אם צדקו האומרים:

"ז מ נ י מ": "סאלינגר הוא אחד החשובים שבין מספרי הדור הצעיר בארצות הברית..."
"העולם הזה": "איני מכיר ספר שני, המתאר בצורה כה מועזת את הריקנות הנוראה של נוצר הכרך..."
"הארץ": "חוויה משעשעת במיוחד, מן העמוד הראשון ועד האחרון..."

רק אם תקרא בעצמך את "אני, ניו-יורק וכל השאר"

מאת י. ד. סאלינגר

שירות הספרים של "העולם הזה" האריך את מועד הזקת הספר לשבוע ימים בלבד, מצרף תו קנייה בו תוכל אתה לרכוש את הספר במחיר ההנחה

ש 1.250 ל"י
במקום 2.100 ל"י מחירו בשוק.

תו קניה

הספר יחולק לקוראי העולם הזה עד לשבועי ב' אוגוסט תמורת תו הוציא במנהלת העולם הזה תל אביב, רחוב גליקסון 8, בין השעות 10-1 ו-4 כל יום. לקוראים מחוץ לתל אביב יישלח הספר תמורת תוספת דמי משלוח - 150 פרוטה.

המלחמה, את יהודי צפון-אפריקה. שוקן, בנו של מר"ל שהיה פעם אישיות מרכזית ביהדות גרמניה, משוכנע כי יהודי מארוקו פוגעים באופיו האירופאי הנעלה של היהודים הישראלי מורידים אותו לרמה מזו-חית. לפעמים אפשר היה להסיק כי רמה מזו-חית זו פירושה, בעיני עורך הארץ, כמו בעיני רבים מקוראיו בצפון תל-אביב, הערובת של התנהגות, בטלנות ושפע.

כרגיל בהארץ עברה דעה זו במהרה מן העורך הראשי אל הכתב האחרון, אריה גל-בלום, שהיה פעם ילד-השעשועים מבשל הסנסציות של הארץ, עורך לפני ההג' שנים סערה כשפירסם את דעתו על בני מארוקו בצורה גלויה מדי. מאז מנהל הארץ בהת-מדה תעמולה חריפה נגד העלאת יהודי מא-רוקו לישראל. לא היתה זאת מערכה בלתי-מוצלחת: עקב הדעות הטפלות שנוצרו ב-עזרתה במדינה, הופסקה העליה ההמונית ממארוקו.

הגבול והמרכז. בינתיים השתכנעו אני שים רבים במדינה, שבאו במגע יומיומי עם המארוקאים, כי היו אלה דעות אוב-ליות. בני מארוקו הפכו חומר אנושי מעולה כתוצאה מטיפול נכון, הטוראי נתן אלבו (העולם הזה 858) בייש, במעשה גבורתו העילאי, את המעלילים. אולם הארץ לא נו-אש.

השבוע ניתנה לו הזדמנות להשיע את הטענות הישנות מחוש. בועד הפועל הציוני הושמעה הצעה צנועה לחדש את העליה ממארוקו, הן כדי להתניע מחדש את גלגלי העליה שנחלדו, והן כדי להוציא את הר-הודים ממארוקו לפני שתתגבר באותה ארץ התנועה הלאומית הערבית שנצחונה עלול, בתנאים הקיימים, לסכן את מעמד היהודים.

למחרת היום יצא הארץ במאמרו הראשי בהתקפה חריפה על תכנית זו. אמנם הודה, "אין להוציא מגדר האפשרות כי מצבם (של יהודי מארוקו) אף יורע. אך כל ההג-חות הפסימיות האלה אינן מצדיקות עדיין את המסקנה כי היהודים עומדים על סף אסונות."

המסקנה: "קיימת סכנה כי יובאו אלפי אנשים שאינם מסוגלים לעבוד... מי עוד יאמין כי עליה ממין זה עשויה להגביר את בטחוננו?"

היתה זאת נקודה נוספת בו נוגדת דעתם של האחראים לגבולות ישראל את דעתו השקולה של עורך הארץ, הגר במרכז תל-אביב.

זכויות אדם חברת ביטוח

למרות שהסתדרו היטב בחיפה גם בדיוור וגם בעבודה, תוך שנה אחר גמר למודיהם בפקולטה לאדריכלות בתכנון, לא היה הווג מוניקה וחיים תיבון מרוצה מעצמם. הוא חיפש שדה רחב אופק לפעילותו.

ההזדמנות באה לפני כשמונה חודשים כש-האדריכל יצחק דשבסקי, ראש אגף התכנון של משרד הפנים, חיפש מספר אדריכלים צעירים לעבודה אחראית במקום בעל תכונות דומות לאלה שחיפשו התיבונים: באר-שבע.

נעשה הכל כדי למשוך אותם למקום. ב-גדוד למקובל הם נתקבלו ללא כל מכרז. חיים תיבון, 27, ומוניקה, 26, הוסעקו ב-אותו מקום למרות שאין זה הווג כך לגבי זוגות נשואים במשרדים ממשלתיים. תמורת דמי שכירות הוגנים נמסרה להם דירה נו-חה, בת שני חדרים והול.

זה הוכיח לזוג, שהחל לחיות חיים חדשים בסביבה נרה, את חשיבות תפקידו למדינה ומידת התאמתו לתפקיד שהוטל עליו כ-מתכנן צרים ואזורים במיוחד שלאחר שבר-עיים הוצעה לחיים תיבון משרת סגן מנהל לשכת התכנון במקם.

אולם נראה שבמחלקת המגנון תכננו דבר אחר לגמרי. למרות הצטיינותה של משפחת תיבון משך שלוש חודשים סרבה המחלקה לישר על עבודת קבע. משפחת תיבון הח-ליטה לברר את הסיבות.

התיבונים לא ידעו מה לעשות. אבל מה אתם חושבים באמת? המשך דשבסקי בהיסוס, אתם חושבים שיכול להיות משהו קשור בענין מפלגתי אולי?"

חיים תבון היה חבר השמאל הסוציאליסטי ומוניקה חברת מק"י. אולם איש לא שאל לזהותם הפוליטית לפני התקבלם לעבודה. הם חשבו זאת לזכותם להחזיק בדעה פוליטית כלשהי, כל זמן שהיא נהנית מחסות ה-חוק במדינה. תשובתם היתה נמרצת: "עסק-נו בעבודת תכנון טכנית בלי כל אידיאולו-גיות".

נוסף לזה הם היו מוכנים להתחייב ב-כתב לא לנצל את מעמדם גם להבא למטרות פוליטיות. ומה עם הזמן הפרסי? כאן לא גילה הווג כל ויתור, לא היה מוכן לקבל על עצמו הגבלות יותר מכל אורת אחר ב-מדינה.

אחר באה ההפתעה השניה: דשבסקי שאל

אדריכלים מוניקה וחיים תיבון תכנון טכני בלי אידיאולוגיות

לעמדתם בשאלת בטחון המדינה. התיבונים הוכיחו את עצמם כבר במלחמת העצמאות כשפעלו למען בטחון המדינה. מחיל-הנחיתה הימי עבר תיבון הבעל לגדוד חי"ר, פגש שם בקשרית מוניקה. כחבלן נפצע בגבו באימו-נים שעה שרימון יד טעה בכונו.

אולם אותו שרות מיוחד, הדואג להשק-פותיהם הפוליטיות של עובדי המדינה, לא ויתר. כעבר ימים מספר קיבלו התיבונים מכתב פיטורים מסתמך על סעיף בתקנון שרות המדינה האומר כי פיטורים של עובדים ומנייים אינו חייב בהנמקה.

הווג הממורמר הגיש צו על תנאי נגד שר הפנים ונגד מנהל משרדו. הצו נתקבל על סמך שלוש נקודות שהציגו את הפיטורים על רקע פוליטי. על משרד הפנים הוטל להביא בכל זאת את הגימקום לפיטורים, להסביר מדוע לא יוחזרו השניים לעבודה.

התשובה לא איחרה לבוא. היא היתה ה-תשובה הקלאסית שמשך השנים האחרונות ירד ערכה מזה של פוליטת ביטוח של חב-רה משוקפת ביותר, תודות לשימוש מוגזם בה לסתימת כל פרץ: השניים לא הורחקו מ-סיבות פוליטיות נאמר, אלא מטעמי בטחון המדינה.

היתה זו חומת מגן טובה למסתתרים מ-אחוריה: בפני בית-המשפט יכולים הם תמיד לטעון כי עניני בטחון המדינה הם סודיים, אי אפשר לגלותם אפילו לסמכות המשפטית